

Jaarkroniek 2013 - S.M.K. APOLLO .

3 januari:

Nieuwjaarsreceptie.

De verbazing was groot toen een ieder het Gildehuis binnenkwam. Het bar- en keukengedeelte had een metamorfose ondergaan. In een dikke week tijd had een werkploeg van het Gilde een verbouwing gepleegd die er mocht zijn. De complimenten waren niet van de lucht. En het leuke is dat er een koorlid hier ook aan mee heeft geholpen. Hij had het niet voor het zeggen, maar goed....

Ruim 70 leden (al of niet met partner) waren aanwezig op deze eerste donderdag van het jaar. Onze beschermheer, de heer Arie Noordergraaf, was er ook en om even over achten verwelkomde de voorzitter de aanwezigen en in het bijzonder de heer Jan van Delft, afgevaardigde van het K.N.Z.V.-bestuur.

Het gebruikelijke praatje was wat korter dan normaal want er zou iemand anders het jaar 2012 nog eens doornemen. Daardoor kon Jos het woord geven aan de man van het K.N.Z.V. die speciaal was gekomen om Koos Noordergraaf te "ridderen" voor zijn 25-jarig lidmaatschap van Apollo. Ja, onze Koos werd aardig opgehemeld en dat verdiende hij best. Het speldje werd opgespeld en de oorkonde werd uitgereikt. Daarna nam de voorzitter het woord en werd Koos nogmaals verblijd met een speldje en bijhorende oorkonde, maar nu kwam deze van Apollo zelf. Ook werden aan vier 10-jarige jubilarissen een oorkonde uitgedeeld. Dat waren Joop Lüschen, Joop Piekema, Hans ten Hoedt en Han Maarleveld. Henk Schepen was na een jaar van afwezigheid weer terug op het oude nest en kon alsnog zijn oorkonde voor 25-jarig lidmaatschap ('86-'11) in ontvangst nemen. Ruud Verburgt trakteerde de twee oliebolleiders op de gouden oliebal met daarbij een doosje eieren.

En daar was hij dan, Dorus (of hij niet weg geweest was), hij zou wel even het jaar met ons doornemen en dat met behulp van de foto's ging het hem prima af. Jan Roels zorgde weer voor de vrolijke muzikale noot en het Apollo-barteam voor de hapjes en de drankjes.

Een geweldig gezellige avond, altijd weer, die eerste donderdag van het jaar.

24 januari:

Uitbreiding.

Ja, ze waren al een paar keer komen proeven hoe de sfeer bij Apollo is en ook of de liederen hun wel lagen. Nou het lag prima en het proefde ook nog goed dus werd de stap genomen om zich lid te maken van Apollo. Maar oh wat een pech de aanmeldingsformulieren waren weg. Onze ledenadministrateur lag heerlijk met z'n bruidje in de zon en zodoendegeen papieren. Toch deelde de voorzitter mee dat de heren zich mondeling hadden opgegeven en als Jan Vlaswinkel weer terug was kwam alles weer in orde.

Apollo verwelkomde Gert de Bruyn bij de baritons en Simon Scheur bij de 1^e tenoren.

28 februari:

Truus en Henk 50 jaar getrouwd.

Henk en Truus van Remmerden waren 50 jaar getrouwd. Henk en Truus vonden dat Apollo hier best weet van mocht hebben en smeden een plan om op de repetitieavond het koor na afloop van de repetitie te trakteren op een hapje en een drankje. Het bestuur had een kaart gekregen om maar niet de datum te vergeten. En zo geschiedde dat rond 21.30 uur de repetitie gestopt werd toen Henk en Truus het Gildehuis betraden. Zij werden toegezongen door het koor en voorzitter Jos had een felicitatiepraatje ingestudeerd en na zijn praatje kreeg het bruidspaar namens het koor twee plantenbonnen. Er werd getoast en daarna werd het nog een gezellig uurtje.

19 maart:

Ledenvergadering 2013.

Dit keer niet in het Gildehuis, maar de locatie was verplaatst naar de kantine van handbalvereniging B.D.C. , prima geregeld door de voorzitter van de evenementencommissie. 59 Stemgerechtigde leden waren aanwezig. Zoals altijd begon de voorzitter met zijn inleidend praatje en deelde de vergadering mede dat ook het jaar 2013 weer een druk jaar gaat worden waarbij alle zeilen bijgezet dienden te worden om alles goed te laten verlopen. De agendapunten werden in een vlot tempo doorgenomen en het bestuur werd verschoond van lastige vragen zodat de verslagen en de begroting vastgesteld en goedgekeurd werden. Ook de kascontrolecommissie was uiterst tevreden met het financiële beleid van het bestuur (op een klein foutje na) en vroeg de vergadering het bestuur decharge te verlenen.

Cor Rietkerk en Harry van Reenen waren aftredend en herkiesbaar en na de schriftelijke stemming mochten beide heren weer 3 jaar in het bestuur blijven.

De voorzitter liet nog even horen hoe de plannen voor 2013 eruit zagen en nadat de rondvragen afgehandeld waren werd de vergadering gesloten en bood de penningmeester namens de vereniging de leden een drankje aan.

21 maart:

De voorzitter met prepensioen.

Bij de bestuursleden was reeds een hele tijd bekend dat voorzitter Jos per 1 april met prepensioen zou gaan en dat zijn afscheidsreceptie precies op een donderdag zou vallen, dus had hij zich ruim van te voren voor deze avond afgemeld. Enkele weken voor deze datum werd de secretaris gebeld door de heer Blom van het Leger des Heils en hij vroeg of het Knollenkoor in de gelegenheid was een optreden te doen tijdens de afscheidsreceptie. Deze vraag werd kortgesloten met de beide Jannen. Navraag bij de Knollen bleek dat 24 mannen megingen.

Vertrokken werd om 15.30 uur vanaf de manege naar Lunteren, daar aangekomen kon het koor om 17.00 uur optreden. Na enkele liedjes te hebben gezongen werd Jos namens het koor een bloemetje en wat sterks overhandigd en tegen de zin van een zenuwachtige ceremoniemeester zong het koor nog enkele liederen en na het nuttigen van een heerlijk glas fris toog het koor weer richting Soest alwaar na een snelle hap thuis iedereen weer op tijd op de reguliere repetitie was.

23 maart:

De oefenochtend.

Op 3 mannen na was iedereen in het Gildehuis aanwezig, wat een geweldige opkomst. Dat het een pittig ochtendje zou worden dat was wel zeker, want er moest hard gestudeerd worden om de liederen voor de cd goed op toon te krijgen. Dirigent Hans en pianist Marius hadden dan ook de “handen” vol om bij de partijen het juiste **dootje** of **mietje** dan wel het **reetje** in de goede volgorde er in te krijgen. Er werd hard gewerkt en ieder deed z'n stinkende best. Tussen het oefenen door werd ook nog even gepauzeerd en in de tweede pauze werd een krentenbolletje gegeten en “onze eierboer” Ruud was weer zo aardig om op een gekookt eitje te trakteren. Het smaakte prima. Eigenlijk ging de tijd toch wel snel, want om half één was het einde oefening en konden de stoelen weer opgestapeld worden.

Een vervelend bericht had de voorzitter voordat de oefenochtend begon. Apollo had bericht gekregen dat Ton Jansen na lang ziek te zijn geweest was overleden en dat op donderdag 28 maart de crematie was en Apollo gevraagd is om te komen zingen.

28 maart:

Crematie Ton Jansen.

Ruim 30 mannen waren aanwezig in de aula van het crematorium aan de Dodeweg te Leusden. Ton Jansen was 22 jaar lid geweest van Apollo. Buiten het zingen was hij jarenlang redacteur van de stemvork. Hij had zijn lidmaatschap opgegeven omdat het zingen hem steeds moeilijker afging en het bewegen, ondanks operaties, ook steeds beperkter werd. Op

verzoek van Ton zelf heeft Apollo gehoor gegeven om te komen zingen op zijn crematie. Er werden twee liederen gezongen "Morte Christo" en het "Ecce quomodo moritur".

De aanwezigheid van Apollo werd door de familie zeer gewaardeerd.

Weer een nieuw lid.

Zo breng je 's middags een lid naar zijn laatste rustplaats en 's avonds mag je weer een nieuw lid verwelkomen. Zo is het leven, zegt men dan.

Theo Rutten was al een paar keer komen proefdraaien bij het koor en had het al snel naar zijn zin tussen de baritons. Zijn gang naar Apollo kwam deels door oud-collega Jan van Zweden, maar Koert Adam, Harry Klok en Gerard v.d. Deijssel waren de oorzaak dat Theo er nu niet meer onderuit kwam. Op een verjaardag binnenkomen met je Apollopak aan maakte indruk op Theo en zodoende werd hij het 86^{ste} lid van Apollo.

3 april:

Een Baarns Blinkertje.

De Blinkert is een verpleeghuis van het Leger des Heils voor mensen met somatische en/of psychogeriatrische problematiek en/of niet-aangeboren hersenletsel.

Even een sociale prikkel van Apollo (wie vroeg daar ook weer naar tijdens de jaarvergadering?).

Reeds lange tijd was er een vraag (via Jos) of het Knollenkoor een keer in het verpleeghuis wilde komen optreden. De Blinkert had ook een koortje opgericht en noemt zich de "Tranentrekkers" en wilden erg graag een keer met de Knollen samen zingen.

De Knollen waren met 23 man + Jan Roels, Henk Rinzema en Sjaak Stolk in de Blinkert aanwezig en de Tranentrekkers waren er met 10 vrouwen en mannen + accordeonist en drummer Jan. Om half acht startten de Knollen en al heel gauw was het feestje gemaakt. Een handvol bewoners als toeschouwers zongen naar hartenlust mee. Daarna was het "huiskoor" aan bod en met hulp van onze mannen kwam het allemaal prima in orde.

De Knollen sloten om negen uur de avond af en na de dankwoorden van een leidinggevende konden de bewoners weer naar hun domicilie.

Het was, aan de blijde gezichten te zien, een leuke en dankbare avond.

6 april:

Met z'n allen naar de boerderij.

Wat doe je als je een hele dag wilt repeteren en het Gildehuis is bezet, dan ga je naar een groot Apollofan op de Soester Engweg en vraag je haar of de zaal die dag misschien vrij is om met Apollo te komen. Op het antwoord hoefde je niet lang te wachten want Corrie Smeeing zei gelijk "Jullie komen maar".

Dus was het zaterdagmorgen vroeg aantreden om alles klaar te maken. Dat betekende stoelen klaarzetten, broodjes smeren, broodjes beleggen, koffiespullen klaarzetten. Een delegatie van de evenementencommissie en het bestuur waren er effe goed druk mee.

Om half tien druppelden de eersten binnen geleidelijk aan was iedereen om negen uur aanwezig en kon Hans beginnen. Het was even wennen aan het licht, dat was niet helemaal optimaal, maar niemand klaagde erover. Het gehele cd repertoire werd doorgenomen en nog eens doorgenomenen nog eens doorgenomen. Om de paar uur werd voor de inwendige mens gezorgd door middel van koffie, broodjes, melk, frisdrank en het beroemde eitje van Ruud (waarvoor dank).

Het was een hele zit en menigeen zal al eens op de klok te kijken. Toch werd het nog snel vier uur en werd de repetitiedag afgesloten. Nadat iedereen even geholpen had om de tafels en stoelen weer op de juiste plek te zetten kon na 20 minuten de zaal afgesloten worden en ging men van het weekend genieten.

Harry heeft namens Apollo als dank Corrie een grote bos bloemen gebracht.

20 april:

De eerste helft van de cédé.

Eindelijk na 15 jaar weer eens wat anders dan een concert geven en ze waren er bijna allemaal. Hans was er, Marius was er en Henk Veldman was aangetrokken als organist en

klankregisseur. 's Morgens al heel bijtijds waren de "cd organisatoren" al druk met het klaarzetten van de stoelen en Mirasound Media Services bv met plaatsen van alle apparatuur dat nodig is voor het maken van een cd. Stond er 15 jaar geleden nog een grote vrachtwagen met apparatuur naast de kerk, nu was een grote tafel genoeg om de geluidstechnicus zijn werk te laten doen.

Om 10.00 uur werd gestart met de eerste opname van het lied 'Steel Away'. Na een goed uur waren Hans, Marius en Henk tevreden en was het eerste nummer van de cd geboren. Alleen moet er nog wel het een en ander gemonteerd worden, maar dat wordt aan de technici over gelaten. Zo ging het ook met de andere liederen. Tussendoor werd genoten van een heerlijke bak koffie en een prima verzorgde lunch, zodat men gesterkt en gelaafd weer door kon gaan. Het was wel een vermoeiende klus. Dat bleek aan het eind van de middag iedereen zat er behoorlijk doorheen en daarom was 16.00 uur een mooie tijd om te stoppen 8 nummers waren opgenomen en de volgende helft komt in november.

Hans was zeer tevreden over het presteren van het koor, deze dag, en dat doet je toch goed.

6 t/m 9 mei:

De laatste boekenmarkt?

Eindelijk was het dan zover. Johan Grift en zijn team (Jeroen, Tine, Lydia, Gert, Anna en Ans) hebben zich uit de naad gewerkt om toch weer een boeken en platenmarkt voor elkaar te krijgen. En dat is hun prima gelukt. Op een schitterende locatie bij bouwbedrijf Van de Grift kon een mooie opstelling gemaakt worden door de opbouwploeg van de evenementencommissie. Vanaf de eerste dag was de aanloop geweldig. Veel kijkers, maar ook veel kopers en daar ging het om. Op Hemelvaartsdag kwamen de Knollen ook nog even langs om de aandacht te trekken voor de markt, of dat geholpen heeft weten we niet. De penningmeester kon wel € 3400,-- in zijn boeken erbij schrijven.

Dank aan de vrijwilligers die dit voor elkaar hebben gebracht.

9 mei:

De oude ambachtenmarkt.

23 Mannen meldden zich op het Gildeterrein om hun zangkwaliteiten ten toon te spreiden aan het voltallige publiek. Schitterend weer en een ambiance om u tegen te zeggen. Na eerst de muziek van P.V.O. aangehoord te hebben mocht het Knollenkoor zich presenteren en dat ging vanaf het begin lekker op de vlotte toer en het publiek deed lekker mee. Het eerste optreden duurde een half uur en toen nam het Hooglands shantykoor "Ter land en zee" het over. Daarna waren de Knollen weer aan de buurt. Het was weer een middag vol gezellige liederen. Aan het eind hebben beide koren gezamenlijk het "Kleine café aan de haven" gezongen. Je ziet het maar weer: Zingen verbroederd.

23 mei:

De generale van het voorjaar.

Het werd weer spannende avond. Op al die voorgaande repetities was best wel hard gewerkt om het programma goed onder de knie te krijgen. Nu was Mylou Mazal, onze mezzosopraan uit Baarn, er ook en kon het programma volledig doorgenomen worden. Het ging goed, maar er moest nog veel herhaald worden. Zeker de liederen met Mylou liepen niet lekker. Toch was de dirigent aan het eind van de avond tevreden en wenst ons succes met het concert.

24 mei:

Het voorjaarsconcert 2013.

Liefde, schoonheid en wijsheid, dat zijn de drie rode draden die door het programma van dit voorjaarsconcert lopen. In een bijna uitverkocht huis begon Apollo zoals gebruikelijk met het 'Ecce quomodo moritur' van Jacob Handle Gallus, ter nagedachtenis aan de hun ontvallen koorleden. Mooi, ingetogen en soms trillend sonoor van klank. Het overbekende 'Morning has broken' van Cat Stevens werd in een verrassend canon-achtig arrangement goed neergezet. 'Steal away', van Stephen Foster kwam in eerste instantie wat moeilijk op gang. Ook pianist Marius van der Kuijl kon hier niet zoveel mee. Dan een Russisch kerklied 'Tebe

pojem', waarin Apollo zijn kracht toonde. Een sterk arrangement waarin de Russische sfeer uitermate goed getroffen werd. Daarna was het tijd voor de soliste van de avond, de mezzosopraan Mylou Mazali. Samen met het koor bracht zij een fraai 'Ave Maria', deze keer van Mendelssohn, ten gehore. Deze bijzonder charmante zangeres kon in 'Seguidille' uit Carmen van Bizet vervolgens ook haar acteertalenten botvieren. Temperamentvol en ontdeugend zijn woorden die haar kennelijk op het lijf zijn geschreven. Na een nogal standaard uitgevoerde versie van Mozart's 'Heil sei euch, Geweihten' was het tijd voor het topstuk van de avond. Het prachtige intro van Marius van der Kuijl beloofde al veel goeds, maar de samenzang van Mylou Mazali samen met Apollo in 'Casta Diva' uit Norma van Bellini was van een adembenemende schoonheid. Kippenvel. De vergelijking met Callas werd zelfs gemaakt... Na een korte, melancholiek aandoende pianosolo, 'Chanson Russe' van Sydney Smith, ging Apollo op de gospeltour in 'The Gospel train'. De kracht van de negrospirituals is de improvisatie, het in de muziek laten spreken van je gevoel. Als koor is dat moeilijk te verwezenlijken. Het klinkt dan al gauw een beetje statisch. In ieder geval niet meer als een negrospiritual en dat is jammer. Het gedeelte voor de pauze werd beëindigd met 'The Rhythm of life' uit Sweet Charity. Prachtig pianospel, maar het blijft een beetje een kleurloos nummer uit een overigens ook kleurloze musical.

Na de pauze begon Apollo met twee mooie, plechtige, een beetje volksliedachtig aandoende nummers. 'Domine Salvum Fac' van Giesen en 'Morte Christe' van Emrys Jones. Daarna tijd voor een muzikaal intermezzo, 'Sonatina' van Berkeley. Marius van der Kuijl virtuoos als altijd op piano en dirigent Hans van Rutten op blokfluit. Het bekende 'Battle Hymn of the Republic' kreeg net als 'Morning has broken' een canon-achtig arrangement. Het begintempo werd wat verlaagd, hetgeen de spanning wel opvoerde. Als het lied daarna het bekende marstempo terug heeft, zong het publiek volmondig het 'Glory, glory, hallelujah' mee. Ook hier weer hulde voor pianist van der Kuijl. Mylou Mazali bracht vervolgens een voortreffelijk geacteerd solo uit 'Die Fledermaus' van Strauss, gevolgd door een prachtig en ontroerend neergezette versie van 'Die zwölf Räuber' van Imjalof. De symbiose van solist en koor komt als een weldaad over. Dit was Apollo op zijn best! Via het vrolijke Kroatische 'Mala Moja' met veel tralala's en het in 'Jajem moet er zijn' omgedoopte 'Funiculi, Funiculà' van Denza en Turco was het tijd voor de finale. Mylou Mazali betrok de hele zaal in haar uitvoering van het 'Viljalied' uit Die Lustige Witwe van Franz Léhar. Er werd een beetje gedold met mensen uit het publiek. Een beetje tè cabaretesk wellicht? Het lied en zeker Mazali hebben dit in ieder geval niet nodig.

Na het dankwoord en de toegift was iedereen het erover eens: een mooi concert, goede en afwisselende repertoirekeuze en fantastische solisten.

Ad van Veen

29 en 30 mei:

De "open repetities".

Voordat het cultuurfestival en het koren festival losbrandde was door het organisatiecomité een open repetitieavond in elkaar gezet. De Knollen mochten op woensdagavond tezamen met het Vijverkoor laten zien en horen het op een repetitie vergaat. Het Vijverkoor is niet op komen dagen, dus hadden de Knollen de filmzaal alleen. 't Werd een klein feestje, een man/vrouw of tien publiek en later kwamen de andere koren er nog bij. De avond van de Knollen kon niet meer stuk.

De volgende avond was het grote koor aan de beurt. Gewoon in de eigen omgeving. Nu wel tezamen met een ander koor (Inspiratie). Het werd een heuse repetitie en de belangstellenden deden lekker mee. Het werd een ware zanglesavond.

Het waren twee prima avonden en de verwachting was dat er misschien één of twee nieuwe leden zich kwamen aanmelden.

1 juni:

Soester korendag en cultuurfestival.

's Middags om 16.30 uur mocht het grote koor van Apollo de aftrap doen. Het grote podium met overkapping stond maar net klaar toen ruim 55 man zich gingen opstellen. Heerlijk, met het zonnetje in het gezicht werden de liederen ten gehore gebracht. Het ging mirakels goed zo

in de open lucht en geen geluidsversterking. Het publiek stroomde toe en na 20 minuten was het weer afgelopen, veel te kort, jammer, maar wel leuk.

13 Koren hadden zich gemeld om vanaf 17.30 uur de Soester inwoners en verdere aanwezigen te vermaken met verschillende genres koorzang. Een goed georganiseerde avond dat lekker vlot werd afgewerkt. Nu waren de Knollen aan de beurt en om 19.30 uur was het dan zover. Voor ruim 120 man publiek werd in 20 minuten de sterke nummers van het koor gezongen en de sfeer was hartverwarmend op deze kille avond in juni. In het geheel was alles zeer geslaagd.

6 juni:

We groeien nog steeds.

Hij was nog maar een paar keer komen proeven (zoals we dat noemen), maar had de smaak al gauw te pakken. Danny van Houttum had zich aangemeld als lid van Apollo en had zich al lekker gesetteld bij de baritons. Toen kwam de stemtest en wat blijkt: onze nieuweling mocht zowaar plaats nemen bij de 1^e tenoren. Ja de hoge stemmetjes breidden zich goed uit. Natuurlijk werd Danny van harte welkom geheten door het koor. Waarvan akte.

19 juni:

De haring in Hilton, vet en mals.

22 Knollen met begeleiding waren weer aanwezig op de jaarlijkse haringparty in het Hiltonhotel dat georganiseerd werd door de Zakenkring Soest/Baarn. Het koor had zich weer strategisch opgesteld en met behulp van technicus Sjaak kwamen de klanken luid en duidelijk over. De sfeer was ook weer geweldig en tussen de optredens werden de Knollen voorzien van drank en haring.

29 juni:

Fietsen en daarna schransen.

Zo vlak voor het zomerreces is bij Apollo een goede gewoonte om af te sluiten met een fietstocht en een barbecue.

Van onze voorzitter:

Seizoenafsluiting met veel wind en barbecue

De Apollomannen en vrouwen die beschikten over een rijwiel met ondersteuning hoefden zaterdag 29 juni geen spijt te hebben van hun investering: een stevige wind waaide over het polderlandschap tussen Baarn, Eembrugge en Eemnes. Boze tongen beweerden dat de evenementencommissie afwist van deze sterke wind en het programma daarom een half uur eerder liet beginnen.

Zo'n zeventig stoere mannen en vrouwen van Apollo stapten zaterdagmiddag op de fiets. Er werd nog gemeld dat elk voor zich fietste en dus ook zelf de opdrachten moest uitvoeren. Uitgerust met het eerste deel van de route (ja, ja, de commissie kent zijn pappenheimers, dus dit keer geen complete route zodat je niet kon afsnijden) gingen de deelnemers op weg om langs de Soester molen te gaan en uiteindelijk via de A.P. Hilhorstweg uit te komen bij de eerste post bij de Praamgracht. Daar werden de fietsers opgewacht met een pakje drinken en een lekkere appel.

Maar ... daar moest ook wel iets tegenover staan. De fietsers kregen de opdracht om punten te scoren in een soort uit de voegen gegroeid knickerspel en dat alles met behulp van twee zeer zijwindgevoelige plastic balletjes. Ja, ook daar was stevig over nagedacht.

Desondanks waren er deelnemers die tot wel achthonderd of meer punten wisten te komen! De rit werd voortgezet langs de Eem (bij de aanduidingen langs de Eem werd wel enige ervaring als 'puzzeltocht-rijder' gevraagd, want diverse deelnemers moesten echt puzzelen om hier uit te komen), slingerend door het mooie Eemland, ging de route langs het Tydeman Gemaal bij Eembrugge en het Gemaal Eemnes naar een met de hand bediende voetveer over de Eemnesservaart. Op deze pont klonk zelfs nog even het gezang van het welbekende Knollenlied nr. 32: "Aan de oever van ... ". Ja, ja, we zijn nu eenmaal een koor.

Eenmaal aan de overkant (een hele klus, want er waren leden van achtervolgende ploegen die je zo maar weer terug probeerden te draaien) stond er de welbekende papierbus met een

picknicktafel waar we vergast werden op een biertje, wijntje of glaasje fris. Werkelijk aan alles was gedacht.

Daar werd getest of de deelnemers het bekende ringwerpen nog beheersten. Je kreeg zes ringen die dan om een paaltje moesten worden gegooid (uiteraard ook weer met de zijwind als extra handicap). Dat paaltje was overigens door de commissieleden ook weer net niet op de plaats gezet waar de meeste ringen terecht kwamen, dus ook daar was kennelijk over nagedacht... Toch was er een deelnemer die vijf van de zes ringen om het paaltje wist te gooien, knap hè?

Na deze pauze ging het als een speer met wind mee richting huis, zij het dan wel dwars door Baarn via de Drakenburgerweg langs de straat waar onze penningmeester woont richting station en uiteindelijk de Naald naar het Gildehuis.

Daar aangekomen zat onze Maas al klaar om ons zijn consumptiemuntjes te verkopen en konden we aan de aperitief. Vol spanning werd uitgekeken naar de prijsuitreiking. Dat was de grootste verrassing: de mooiste prijs, aldus Jan van Luytelaar, was dat je deze mooie middag had mogen meemaken. De meer materieel ingestelde deelnemers keken daardoor even op hun neus, maar desondanks kregen de organisatoren een hartelijk applaus voor hun inspanningen. Iedereen had genoten.

Toen was het tijd voor de barbecue:

buiten stonden twee partytenten, twee barbecues, enkele statafels en binnen op een tafel stond alles prachtig op schalen gerangschikt klaar en er was volop keus. Twee soorten saté, hamburgers, barbecuworstjes, schouderfiletschijven, kippenpootjes, twee soorten salade, stokbrood en diverse sauzen. Als afsluiting was er nog vers fruit. Het geheel werd geblust met vele liters bier en de nodige wijn, aldus de barcommissie.

Zo'n vijfentachtig mannen en vrouwen lieten zich dit alles zeer goed smaken en hadden nog lang veel plezier en minsten zoveel gespreksstof. Zo rond tien uur - half elf trok het Gildehuis langzaam leeg.

De commissieleden die dit alles hebben voorbereid en uitgevoerd, alsmede Jan van Luytelaar die de tocht had uitgezet, kunnen terugblikken op een zeer geslaagde seizoenafsluiting.

4 juli:

Tijdelijk afscheid en een afscheid.

Ja, de laatste repetitieavond is weer een feit. Gelukkig was de opkomst groot en dat geeft toch een lekker gevoel. Met Hans was afgesproken dat de repetitie tot kwart over negen zou duren en dat daarna met elkaar een borrel wordt gedronken op het aankomende zomerreces. Hans maakte er een gezellig uurtje van en liet aan de leden wat er gezongen werd. Voor je het wist was het kwart over negen. En toen was er de borrel en hapjes en werd het seizoen op een waardige wijze afgesloten. Allen wensten elkaar een goede vakantieperiode toe en één troost: het *tijdelijk afscheid* duurde maar tot 22 augustus.

Intussen had voorzitter Jos een brief van Marcel Gieskens ontvangen waarin hij meedeelde niet langer lid wilde zijn van Apollo. Marcel heeft in de brief uitgelegd wat de beweegredenen waren tot zijn besluit en dat had alles met zijn privéleven te maken. De voorzitter heeft Marcel teruggeschreven dat zijn besluit wordt gerespecteerd en hem alle goeds wenste.

14 augustus:

De Knollen alweer van start.

Helaas, wat had het weer een mooie dag kunnen worden. Het Knollenkoor zou deze dag wederom op het Houthakkersfeest te Lage Vuursche verscheidene optredens verzorgen. Door het overlijden van Prins Friso werden alle festiviteiten afgelast.

22 augustus:

Start van het nieuwe seizoen.

Met opkomst die helemaal niet tegenviel, bijna iedereen was aanwezig, begon Hans met zijn mannen aan het nieuwe seizoen en met mooie optredens in het verschiet begon de avond

lekker ontspannen. De liederen voor de cd-opname werden lekker doorgenomen en zo kreeg men het gevoel weer van hoe het moet klinken. De avond was zo voorbij, de kop was eraf.

19 september:

We kunnen ons geluk niet op.

** Als je toch hoort hoe andere mannenkoren alle moeite moeten doen om leden te werven dan heeft Apollo toch een bevoorrechte positie. Jawel, we hebben weer twee nieuwe leden erbij. En zijn zomaar binnen komen lopen, leuk hè.

Als eerste wil ik Rob Schoonderbeek noemen. Rob was al weken eerder bij Apollo komen proeven (zoals we dat noemen) en had het goed naar z'n zin. En toen kwam het zomerreces. Ondertussen is hij nog even bij een zangpedagoog langs geweest om de toontjes wat makkelijker te pakken. En toen werd het tijd om lid te worden van Apollo en nu zit hij lekker te zingen tussen de baritonen, hopende dat zijn stem op goede toonhoogte komt.

Ons volgende nieuwe lid is René Kok. Uw secretaris kreeg op het e-mailadres het volgende bericht:

Goedemorgen,

Na het zien van diverse koren tijdens het Culturele Festival in Baarn, waaronder het Mannenkoor Baarn, heb ik weer zin gekregen om in een koor te zingen. Mijn ervaring: 25 jaar zanger in twee bands en 8 jaar bas in een gospelkoor.

Is er nog plaats bij de bassen? Er zou van mijn kant een negatief punt kunnen zijn.

Gedurende de maanden januari, februari en mei en juni ben ik niet aanwezig. Dan zou ik wel d.m.v. Oefen-CD's zelf kunnen studeren.

Graag verneem ik van u de mogelijkheden, waarvoor bij voorbaat dank.

Met vriendelijke groet,

René Kok

Nou uw secretaris had gelijk terug gemaaild dat wanneer er geen plaats is er wel plaats gemaakt gaat worden. En toen kwam René de donderdag daarop even kennismaken. Twee weken later kon de ledenadministrateur het aanmeldingsformulier al verwerken in zijn administratie.

Rob en René werden door de voorzitter en leden hartelijk verwelkomd.

** Ach, het was wel een weekje later maar daarom was de vreugde er niet minder om. Ons koor was op 12 september 91 jaar geworden en dat moest nog even gevierd worden. Die twee nieuwe leden waren net een mooi cadeautje op deze avond. Voorzitter Jos bracht een toast uit op jarige Apollo en de leden genoten daarna van een drankje en een hapje.

3 oktober:

Wil en Henk 50 jaar verbonden.

Wil en Henk van den Brink waren 50 jaar getrouwd en wilden dat niet zomaar voor Apollo voorbij laten gaan en hadden het bestuur gevraagd om na de repetitie het koor te trakteren op een borrel en hapjes. Nou daar had het bestuur geheel geen bezwaar tegen. En zo gezegd zo gedaan. Henk ging na de pauze zijn bruidje ophalen en zorgde dat hij op tijd weer aanwezig was en zodoende kon het koor het bruidspaar nog tijdens de repetitie toezingen. Voorzitter feliciteerde Wil en Henk met hun 50-jarig huwelijk en overhandigde een bloemen- en plantenbon. Daarna werd nog een uurtje geproost op het jonge paar.

5 oktober:

Studie in het Gildehuis.

Om 8.30 uur stonden ze er weer klaar voor. Een delegatie van de evenementencommissie en het voltallige (u leest het goed) bestuur stonden met opgestroopte mouwen de lunch voor te bereiden om ruim 70 magen te vullen. Het was deze dag namelijk de tweede studiedag van het koor welke o.a. betrekking had op de opnamedag van 9 november en tevens werd het programmaatje van 16 november doorgenomen. Het werd een volle dag.

Aanvang 10.00 uur.

Begonnen werd met ademhalingstechnieken en stembandgymnastiek. Toen Hans ons lenig genoeg vond werden de liederen stuk voor stuk flink onder de loep genomen en menig systeem werd dikwijls herhaald, maar alles kwam op z'n nootjes terecht. Tussendoor was een

koffiepauze ingelast waarbij een heerlijke koek werd gepresenteerd (van welke verjaardag overgehouden?).

Om 13.00 uur was het zover, de lunch. Binnen werd gebracht 3 kratten met lunchpakketten, ieder pakket gevuld met 1 bruine bol met kaas (sommige ham), 1 witte bol met ham (sommige met kaas) en een krentenbol (waar was de paling gebleven?). Daarbij geserveerd een koele beker melk of karnemelk. Men kreeg 3 kwartier de tijd om dit te weg te werken.

Om 13.45 uur werd een aanvang gemaakt met het tweede gedeelte van de studiedag. Sandra van Soest (ja, de dochter van!). Sandra oefende met het koor het lied Panis Angelicus dat zij op 16 november tezamen zingt met het koor. Na een half uurtje was Hans tevreden over het resultaat en werd weer verder gegaan met de andere liederen die op het programma stonden. Met nog een kleine drinkpauze tussendoor werd tot 16.00 uur doorgeoefend met als resultaat; vermoeide leden, maar die met een goed gevoel naar huis gingen. 't Was een hele prestatie zo'n dag.

2 november:

BINGO !!!

Zonder bingomaster André, maar met slager Toon en de vervangende bingomaster Jos kon de avond niet stuk. En dat was ook zo. 96 Mensen waren aanwezig om hun geluk te beproeven. Terwijl Toon bezig was het varken te ontleden, Wim Tolboom het rad draaide en Jos de nummertjes doorgaf zat iedereen in spanning tot wanneer hij of zij luidkeels het "BINGO" mocht laten klinken. Het gebeurde menig keer en telkens werd een winnaar verblijd met een heerlijk stuk vlees of een worstje. Er werden verscheidene rondes gespeeld en ondertussen waren Paul Huisman, Arie Postema en Bert Hilhorst druk bezig om de interne van de mens te voorzien. Alles perfect geregeld.

Na het bingoën werd de loterij gehouden. Man, man het leek wel of we bij 't Vaarderhoogt waren. Grote en kleine planten, waardebonnen, kippen en manden met inhoud etc. etc. waren de prijzen die te verdelen waren.

Het was een geweldig gezellige avond met dank aan de mensen van de evenementencommissie.

7 november:

Dat was schrikken.

Bestuursleden en dirigent kregen op deze morgen en mailtje van de voorzitter. Hij was de avond ervoor gebeld door de firma "Mirasound" die mededeelde dat de harde schijf waarop het eerste gedeelte stond van de cd-opname (opgenomen 22 april) geheel gecrasht was. En dat alles verloren is. Men had alle moeite gedaan om de opnames terug te vinden, maar zonder resultaat.

Voor de repetitie had het bestuur noodberaad met Hans en Marius en besloten werd om een goed gesprek te hebben met "Mirasound" en toch het vervolg van de opnames te gaan doen. Met dit bericht kwam de voorzitter ook naar de leden toe en de reacties waren niet van de lucht en verliet de repetitie niet zoals het wezen moest.

**** De volgende dag waren voorzitter Jos en dirigent Hans naar het ongelukkige bedrijf gegaan en daar zijn er goede afspraken gemaakt waar een ieder zich in kon vinden.

9 november:

Het tweede gedeelte van de cedee.

Met de schrik nog in het lichaam werd toch met de opnames begonnen voor het tweede gedeelte van de cd.

Bijna 80 koorleden hadden de weg naar de Paaskerk in Baarn gevonden en kon Hans op tijd starten met de eerste opname. Alle begin is lastig en dat merkte het koor bij het eerst muziekstuk dat werd opgenomen. "De Parelvisser" was toch lastiger dan werd gedacht. Ook, gelijk aan de eerste dag, werd na een uur het sein op groen gezet en kon met het volgende lied begonnen worden. Dit werd "Cantique de Jean Racine". Ook met deze en de volgende stukken moesten de puntjes nog goed op de i gezet worden. Ja, de directie was niet gauw tevreden en gelijk hadden ze.

Tussendoor kwam Wim Stolp langs om samen met koor “The Holy City” op te nemen. Ach wat een verademing was dat om met hem te zingen. Het lied ging er eigenlijk in één keer op, want klankdirector Henk Veldman kwam enthousiast de kerk in en applaudisseerde uitbundig. Toch voor de zekerheid nog maar een keertje opnemen en dat was geen straf. Kort daarna was de lunchpauze. Prima verzorgd door de mensen van de Paaskerk, lekker soepje, heerlijke broodjes en een prima croquetje. Eet u smakelijk. De middag verliep prima. De te zingen liederen werden met minder moeite opgenomen en maar goed ook, de vermoeide begon er al aardig in te sluipen. Tien over half vier vond Hans het mooi genoeg en bedankte het koor en pianist Marius van der Kuijl voor de inzet bij het opnemen van de cd. Hij verwees nog even naar de volgende (3^e) dag om wat nu verkeerd is gegaan nog eens over te doen. Daarna ging eenieder weer zijn weg en kon het vermoeide lichaam z'n rust krijgen.

13 november:

De mantelzorg verzorgt.

Het knollenkoor toog met 22 man naar het gemeentehuis alwaar om 16.00 uur een optreden werd verzorgd voor de mantelzorgers in het kader van “de Dag van de Mantelzorger”.

Jan Roels had weer een mooi programmaatje samengesteld. Jammer dat de mantelzorgers niet in grote getale waren gekomen. Misschien moet de organisatie maar eens goed evalueren.

Verder was het heel gezellig en de sfeer zat er prima in en als Jan Roels aan het eind verkondigd dat hij tevreden was dan hebben we het goed gedaan. Zes uur was het optreden gedaan en konden de mantelzorgers naar het bedrijfsrestaurant en de mannen weer naar huis, naar de warme hap.

16 november:

St. Henricus en zijn vrijwilligers.

Het was al een poos bekend dat het grote koor een optreden zou verzorgen in Amersfoort. Sandra van Soest, dochter van 1^e tenor Wim, had een verzoek bij het bestuur ingediend of het koor wil komen optreden op de vrijwilligersdag. Tevens was het een afscheidsconcertje voor de vrijwilligers van de Sint Henricusparochie, i.v.m. de sluiting van de kerk.

Om 10.30 uur verzamelden de mannen zich in de kerk en na het nuttigen van een kopje koffie en gebakje werd om kwart voor elf ingezongen.

Om elf startte het koor het optreden met het lied “Ecce quomodo moritur”. Speciaal voor de overleden parochianen. Vervolgens werd het lied “Stay with me till the morning” gezongen. Als derde lied was “Panis Angelicus” aan de beurt met als soliste Sandra van Soest. Jazeker, Sandra is een talentvolle zangeres en op verzoek van haar wilde zij heel graag met het koor dit lied zingen. Ja, waar echte fans toe in staat zijn. Sandra had eerder al gerepeteerd met het koor dus ging men nu vol vertrouwen van start. Het optreden van Sandra was succesvol en het applaus was voor haar.

Het programma werd vervolgens afgewerkt en het viel wel op dat wat tijdens de cd opname lastig ging nu bijna foutloos gezongen werd. Na het concert werd het koor bedankt en werden, dirigent, pianist en voorzitter bedankt met een bloemetje en het koor met voor ieder een roos.

Een dankbare klus was weer geklaard.

23 november:

De Sint bij Apollo.

Alweer een jaar voorbij en dan komt Sinterklaas op bezoek in het Gildehuis. 34 Kinderen waren met hun papa's, mama's, oma's en opa's in afwachting wat er ging komen. Terwijl Jan Roels met zijn accordeon het sfeertje lekker opwarmde met vele meezingliedjes keek toch menig kind gespannen naar de deur. En ja hoor, rond tien uur komen Sinterklaas met 3 Pieten binnen en toen kon het feest beginnen. Sint vertelde dat de staf was verstopt door een paar ondeugende Pieten en vroeg aan de kinderen om in het museum de staf te gaan zoeken. En dat lukte. De kinderen werden goed vermaakt en hadden het erg naar hun zin. Zelfs de Knollen, *in burger*, hebben hun liedje gezongen. Ondertussen werd getrakteerd op limonade.

Aan het eind van het feest werden de door Sinterklaas meegebrachte cadeautjes uitgedeeld en werden Sint en Pieten met een “Dag Sinterklaasje” weggewuifd.
Tot volgend jaar en dank aan de evenementencommissie.

29 november:

De warme winterweken zijn begonnen.

't Was waterig koud, donker, maar oh zo gezellig. Dik twintig mannen waren in het tuincentrum 't Vaarderhoogt aanwezig om de aanwezigen weer te vermaken met de bekende liedjes.

Om 19.00 uur begon het eerste optreden en de stemming zat er gelijk goed in. Vele liederen werden meegezongen, je zag de mensen genieten. Na een half uurtje was de eerste pauze en lieten de Knollen zich de Glühwein goed smaken. Sommige mannen vonden het wat zurig, maar je wordt er warm van en het smeert de keel. Het tweede en derde optreden deze avond ging het koor goed af. Jan van Luijtelaar praatte de liederen aan elkaar, Henk zorgde voor het tempo, Sjaak regelde het geluid en “big boss” Jan Roels bespeelde de knoppen zodat Knollen zich aan de melodie konden houden.

Het was al weer snel 21.00 uur en werd 't Vaarderhoogt gesloten en konden de Knollen naar huis.

15 december:

De kleine generale met incident.

Ruim 60 mannen verzamelden zich in de hal van het zorgcentrum Molenschot voor het jaarlijkse kerstoptreden. Niet meer op eerste kerstdag 's morgens om 7.00 uur, maar keurig netjes zondagmiddag om 15.00 uur.

Daar het kerstprogramma tamelijk kort was werd de eerste helft de liederen welke op de cd komen ten gehore gebracht. Na de pauze werden de kerstliederen gezongen.

Het was erg warm, een lage ruimte, de kooropstelling was niet erg optimaal en was de akoestiek verre van prettig te noemen. Daardoor werden de liederen niet geweldig ten gehore gebracht, maar ons best deden we wel.

Vlak voor de pauze werden we opgeschrikt doordat Jan van Halen onwel werd. Hij werd opgevangen door medekoorleden en al snel was er ook verpleegkundig personeel bij. Ook werd de ambulancedienst gebeld en deze constateerde dat het beter was dat Jan naar het ziekenhuis ging voor een controle daar de bloeddruk erg laag was. In het ziekenhuis werd Jan gedotterd en kreeg een paar stents. In het ziekenhuis werd geconstateerd dat Jan een hartinfarct had gehad.

Na dit angstige oponthoud werd vervolgd met het afwerken van het programma. Nu was het kerstgedeelte aan de beurt. Later dan gepland was het optreden ten einde en na een dankwoord van het Zorgpalet gingen de leden met een flesje wijn huiswaarts.

17 december:

De echte generale.

En toen ging het gebeuren. 85 Mannen (4 van Joyful) en 30 vrouwen maakten zich klaar voor de generale repetitie van het kerstconcert. Het podium stond er als vanouds weer keurig bij (de podiumbouwers hadden weer een record verbroken?). Eerst werden de liederen met Wim Stolp doorgenomen en met hier en daar een opmerking c.q. aanpassing waren Hans en Wim al snel tevreden. Daarna gingen beide koren aan de slag. Ook hier werden de nodige aanpassingen gedaan en werd nog geoefend met het verplaatsen van de stoelen. Met een toi, toi, toi van de dirigent ging een ieder naar huis om zich geestelijk voor te bereiden.

19 en 20 december:

Het kerstconcert.

De eerste avond zou er iets anders uitzien dan dat het programmaboekje aangaf. Onze gastzanger, Wim Stolp, moest verstek laten gaan daar zijn vrouw aan het bevallen was van een mooie dochter. Nu moest geïmproviseerd worden om toch een waardig programma te krijgen. De weggevallen solostukken werden ingevuld door Annemarie van Os en Marius. De liederen welke Wim met het koor zou zingen werden door dirigent Hans van Rutten vertolkt.

Alleen het lied ‘Cantique de Noël’ begint erg laag en dat redde Hans niet. Vanuit het koor werden 5 mannen gevraagd om het begin van het lied te zingen. Gert Westerink, Harry van Reenen, Toon Roest, Henk Schepen en René Kok hadden de stoute schoenen aangetrokken en het ging hun prima af.

De recensie van de tweede avond is hieronder te lezen.

Het kostte Apollo niet of nauwelijks moeite om direct al vanaf het begin van het concert de juiste kerstenaar bij het publiek te raken. Na het opwarmertje ‘Komt allen tezamen’ startte het Soester Mannenkoor onder leiding van Hans van Rutten met een sterk “Hail bright morningstar”. De strakke, staccato pianobegeleiding van Marius van der Kuijl onderstreepte nog eens temeer de kracht van het nummer. Direct hierna werd de grootste troef van de avond al ingezet. Bariton Wim Stolp, bij velen nog bekend van het jubileumconcert van 2012, zette een grandioze versie van ‘The Holy City’ neer. Kippenvelmuziek, wederom prachtig op de piano begeleid en ondersteund door Apollo. Wim Stolp vervolgde met ‘So in love’, bekend van Cole Porter’s ‘Kiss me Kate’. Qua muziekkeuze was dit voor een kerstconcert misschien een beetje een vreemde eend in de bijt, maar qua sfeer trok Stolp het publiek gewoon nog even verder naar zich toe. Dit alles ogenschijnlijk met het grootste gemak en met een innemende glimlach. Het derde nummer dat hij samen met Apollo bracht was het bekende ‘Mary’s Boychild’, waarbij de afwisseling tussen de bariton en het koor perfect van timing is. Na de vrolijk aandoende negro spiritual ‘It’s a birthday’ en een samenzang was het de beurt aan het tweede gastoptreden van dit concert, het koor Joyful onder leiding van Annemarie van Os. Het programmaboekje gaf aan dat ze kerstrepertoire zingen van onder andere Miss Montreal, Vanessa Williams, Mariah Carey en Band Aid. ‘Do you hear what I hear?’ klinkt goed, ‘Being alone at Christmas’ misschien net iets te kil voor kerst, maar daarna maakte Annemiek het als solozangeres in ‘Angels we have heard on high’ dit kleine dipje weer helemaal goed. ‘Hark! the herald angels sing’ liet zich daarna niet echt ‘oppimpen’ tot een swingend nummer, daarvoor is het origineel gewoon te klassiek. Maar vervolgens durde Joyful het wel aan ‘Do they know it’s Christmas time’ van Band Aid in een eigentijds arrangement neer te zetten. En dit lukte wel! Een nummer waar je normaal gesproken gewoon vanaf zou blijven. Hulde, ook voor Abel Bakema, pianist van het koor. Joyful sloot hun optreden af met een nogal braafjes gezongen versie van Mariah Carey’s ‘Jesus, oh what a wonderful child’.

Na de kerstgedachte van Apollo-voorzitter Jos Sesink, waarin hij een bloeiende klaproos op de puinhopen als metafoor gebruikte voor de dromen van mensen in de wat slechtere tijden, was het weer tijd voor Apollo. Het a capella gezongen ‘Heilige Nacht’ was mooi en ingetogen. Het ‘Ave Maria’, deze keer van Schubert, was weer een huzarenstukje van Wim Stolp. Beheerst tot op de seconde, virtuoos begeleid door Marius van der Kuijl. Alleen het oogcontact tussen die twee was op zich al een genoegen om te zien. Het ‘Weihnachts Wiegenlied’ dat Apollo daarna brengt is zo intiem en zo broos, zowel van melodie als van tekst, dat het best nog wat zachter, fluisterender en breekbaarder had mogen klinken. Hierna was het tijd voor de apotheose van de avond: Wim Stolp samen met Apollo in een Franse uitvoering van het overbekende ‘O, holy night’ van Adolph Adam, dit maal genaamd ‘Cantique de Noël’. Het samenspel van bariton en koor was subliem en maakte de kerstsfeer in de Open Hof compleet. Het publiek genoot, en terecht.

Na nog een samenzang met Arie Bax op het orgel bracht Apollo het mooie ‘Weihnachtsglocken’, Joyful zong vervolgens het eerste couplet van ‘Stille Nacht’ en deze symbiose eindigde in een samenzang van het laatstgenoemde lied. Voordat de avond afgesloten werd met het bekende en inmiddels traditionele ‘Ere zij God’ hadden Apollo en Joyful nog een laatste verrassing: een verbluffend goede samenwerking van twee koren in het traditionele Latijnse kerstlied ‘Transeamus usque Bethlehem’ van Hubert Cuypers. Ook hier weer met perfecte pianobegeleiding. Het Kerstconcert van Apollo 2013: voor koor, gasten en publiek een hoogtepunt.

Ad van Veen

22 december:

Afsluiting Warme Winterweken.

Als afsluiting van de kerstmarkt van tuincentrum 't Vaarderhoogt mochten de Knollen. Vanaf half drie, een optreden verzorgen. 26 Mannen trotseerden het koude, regenachtige weer om de sfeer op zo'n laatste dag een beetje te verhogen. En dat was behoorlijk gelukt. Het bekende repertoire werd uitgevoerd en wederom spontaan meegezongen. Ook nu weer was het optreden in 3 sessies verdeeld. Tijdens de pauze werd weer genoten van de Glühwein en praatjes gemaakt met vrienden en bekenden. De middag vloog letterlijk voorbij, Voor de mannen het wisten was alweer vijf uur en moest afscheid genomen van het voltallige publiek. Met een 'We Wish You a Merry Christmas' sloot het koor het optreden af.

De bruiloft van Joop en Jen.

Na zo'n hele middag in de buitenlucht te hebben gestaan moet je snel naar huis, even wat eten en daarna weer op pad naar de manege van Zonneveld om op te treden voor het 50 jarig bruidspaar Van Luijtelaar. Ja, ja, de oudere broer van

17 Mannen meldden zich en om zeven uur en werd de aftrap gedaan van een heel gezellig optreden met heel, heel veel zeemansliedjes, want Joop had vele wereld zeeën bevaren. De aanwezige gasten vermaakten zich prima, want zelfs de polonaise werd nog ingezet.

27 t/m 31 december:

De oliebolnactie.

N.B. Vorig jaar was de locatie voor het oliebolnfeest nog bij de manege van Zonneveld, maar door een flinke verbouwing was de ruimte niet meer geschikt om de bakkerij hier onder te brengen. Hier en daar werd gekeken en gevraagd naar een goed onderkomen, want met z'n allen achter in het schuurtje in een tuin gaat echt niet. Eén van de leden kwam dit ten gehore en na samenspraak met zijn vrouw kregen de coördinatoren het bericht dat hun nieuwe locatie aan de Laanstraat zou worden en het was de oude bakkerij van:

Wim en Bets Rademaker.

Een betere plek kon je niet bedenken, een prachtruimte met een ideale aanrijroute. De gebroeders Hilhorst, met hulp van vele handen, creëerden een ware oliebolnbakkerij. Alles in één en toch apart. Wim en Arie (en Apollo) waren de familie Rademaker zeer dankbaar.

Zaterdagmiddag klokslag twee uur werd gestart met het uitleggen van de appelbeignets de opgegeven vrijwilligers (op enkele zieken na) begonnen ieder met hun opgegeven taak: het schillen van de appels, het wellen van de rozijnen, het uitleggen van de beignets en het stapelen van de kratjes. In rap tempo werd gewerkt en om kwart over vier werd het sein "Taak volbracht" gegeven en stond alles klaar voor de volgende dag als er gebakken werd.

Zondagmorgen werd om zeven uur gestart met het bakken van de beignets.

Ach. Ach wat werden die "jongens" lekker bruin in dat vet. Het was nog een hele klus om al die kratjes weer leeg te krijgen, want de volgende dag waren de bollen aan de beurt.

Maandagmorgen heel, heel vroeg kwam de eerste oliebolnploeg, de deegploeg ging gelijk aan de gang want na een goed half uur was het beslag klaar en gingen de eerste bollen in het vet. En het was continuwerk, flink aanpoten, in één dag alle bollen gebakken.

Op oudejaarsdag werden 3 kramen opgezet en kon de verkoop beginnen.

En het liep *storm*, de verkoop was *enorm* (rijmt ook nog) . Zo goed zelfs dat om 2 uur gestopt kon worden, want de olieboln waren uitverkocht en er waren nog maar enkele beignets over.

De kramen werden weer opgeruimd en iedereen kon zeggen:

"Het was goed geweest, tot volgend jaar".

Jan van Zweden
secretaris